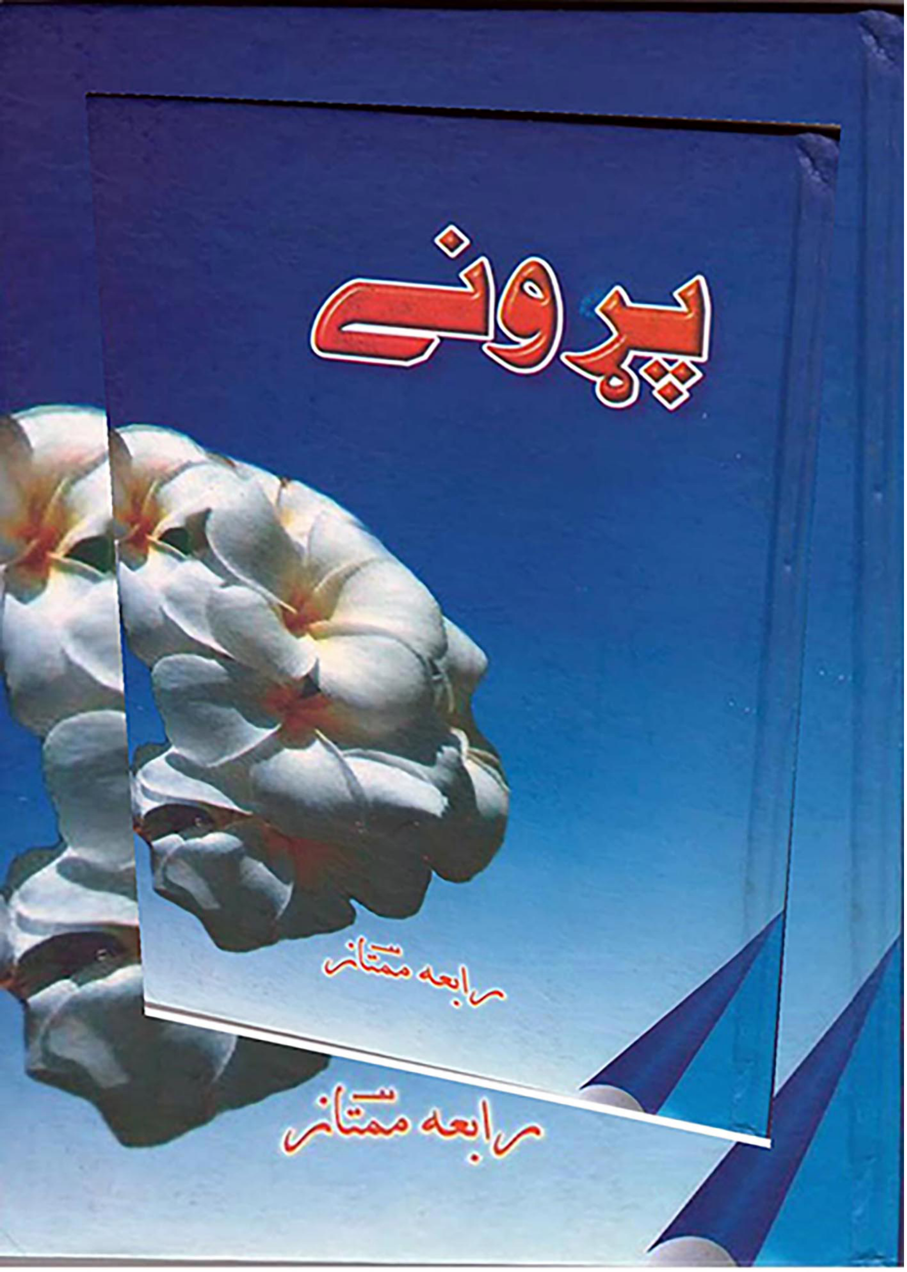

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

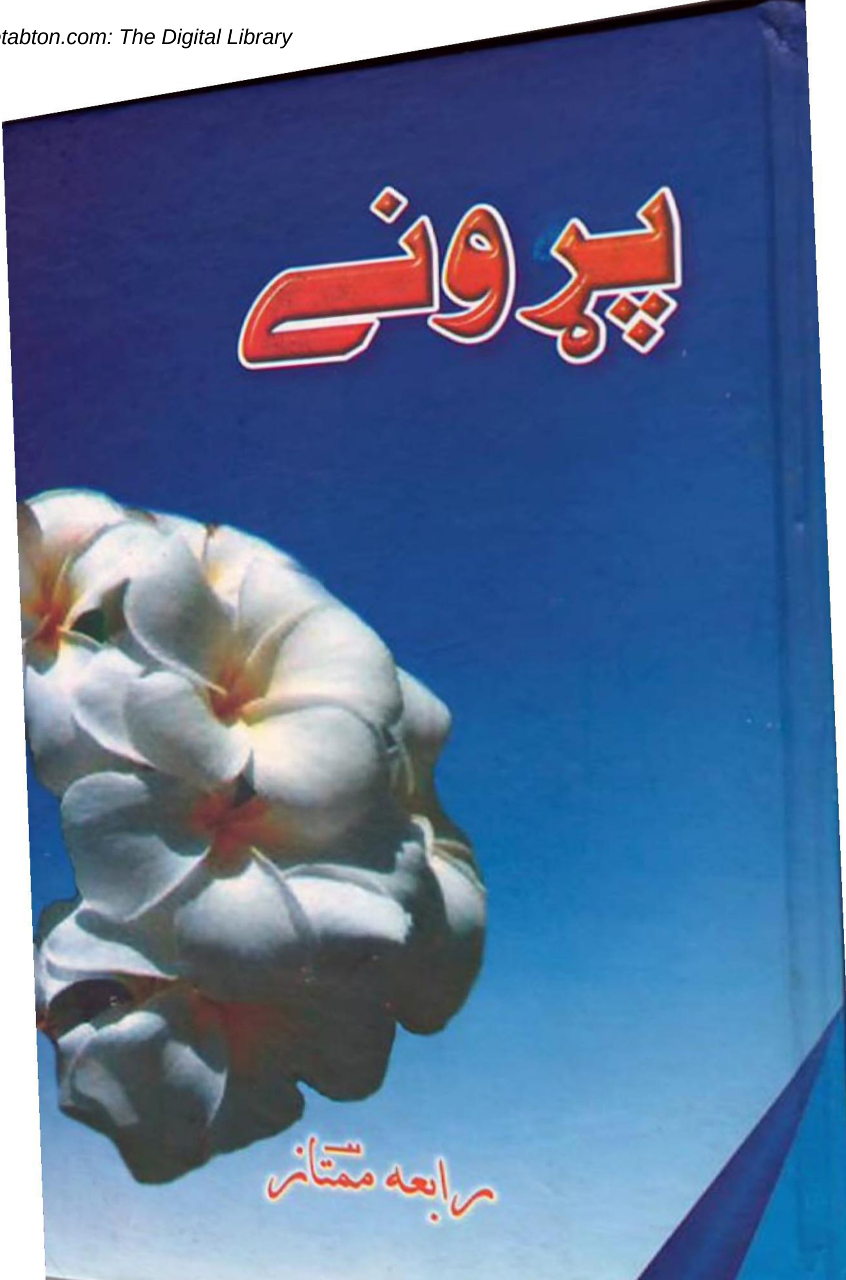

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونې

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ـــــ پرونے

ليکواله ـــــ رابعه ممتاز

د چاپ کال ـــــ ۲۰۰۴ء

پريس ـــــ جدون پريس خيبر بازار پېښور

بيعه ـــــ ۱۰۰ روپۍ

کاتب ـــــ محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو ځای

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

"دُعا"

دَ حیا د رڼاګانو ترجمانه
دَ پړونو پړاونو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدایٔ دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابرؔ
برتهکال

پړونے

په جنازه مې سپین پړونے خور کړئ
زهٔ خو له کوره چې پړونې نهٔ ځم

زما د مینې قاتل کړې ځې سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پیام چې پړونې له مې لاس راوُنهٔ

کله مې تور کله مې سپین پړون
ستا د نظر نه د اسې ځان پټو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	لیک		مخ
۱	پېرونې	عبدالله جان مغموم	۹
۲	مننه	رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)		۱۶
۴	ځم د مدینې نه نن (نعت)		۱۸
۵	د حوا لوُر (نظم)		۲۰
۶	بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)		۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دیدنونه څومره کړي (غزل)		۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے		۲۵
۹	د خپل کلي خړ کورونه (نظم)		۲۶
۱۰	مشران (نظم)		۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)		۳۰
۱۲	څڅې رانه پسته نهٔ کړې خطا نشې (غزل)		۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (″)		۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله ښې ډېرې روږدې شي (غزل)		۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)		۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)		۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وخت ئې ډوبېږي (غزل)		۴۰
۱۸	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)		۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹	نهٔ به د باران نهٔ د بڼلی نهٔ د سیلی قیصې	۵۵
۲۰	څپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۵۶
۲۱	قسمت (نظم)	۵۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون څورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته څو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	دور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې دے دغوښې څهٔ دکانې نه څو جوړ نهٔ دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د درېو تېکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینته مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږې دنیک څوا کمے دې نهٔ وې	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	څپل څپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	دژوند جونګړه کښې ویرېږ مه زهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ښځې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	ښته په سپرلي کښې د پرګلو نه ښته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه يې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روېده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به ګورو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوُر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فرياد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	يادونه اُميدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پېدا شي فنا کېږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا د کبر انتها ده ته پوهٔ نهٔ ئې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کېله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	زوې مور ته (نظم)	۱۱۹
۶۷	د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مینې د هر چا نه زهٔ پټومه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونے"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پړونے" ستاسو په وړاندې دے ۔ حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنې" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو دا د خبرې نه انکار نهٔ شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلنې شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو ۔ د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے ۔ دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده ۔ زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي ۔

د "پړونې" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلنې" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده ۔ په غزلونو کښې نوي خیالات ۔ نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړونې" په شاعرۍ کښې جدت را پیدا شي ۔ او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده ۔ د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دې. د مثال په طور دا شعرونه به ئې واخلو۔

ـه چې لوړ د دېوال ته خېژي نو ښکارېږي به د لرې
په دې پېښتو د دېوالونو د راز خبرې ښې شي

یا

ـه د مینې سوال جواب چې د دېوال د پاسه روشي
کږ خړ وي که کچه وي دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جُز دې او بیا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي۔ ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال د ډېر خیال ساتلې دې او زما په خیال چې دا د دې خبرې ثبوت دې. چې د "سپېلنې" نه پس شاعرۍ کوشش کړې دې چې د پروني شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي ـ چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي۔

زما په خیال چې د "پروني" په لوستو به د لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پوره ورکه شي د لته یه زهٔ د لوستونکو د تسلۍ دَ پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پېش کړم۔

۱- ـ دا مهٔ وایه چې زهٔ ستا په خبرو نهٔ پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګې شنه دے
زړۀ ئې او شګو سره مل کړم
څو وته به زړۀ څۀ کړم
چې زړۀ یم پکښې پرېشانه

۳ - د ښکرو شرنګا مې اورې
د سګو مې خبر نۀ شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږي

۴ - ما په کوډر ډک منګے بیا کېښودو
ستا د شملې ولې راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په مېدان کښې تګ هم د دې د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې څنې څنې نظمونه نې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړۀ شاهکار ګڼم - لکه "لوپټه" "پښتون" "قسمت"

د څپې کلي نې کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې ملي شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وې - بهرحال د رابعه ممتاز دویم کتاب "پرهونه" ستاسو په مخکښې دے او وړسره د څپې درېیم کتاب "ګلونه پاتې پاتې" د ډېر

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې وکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرئ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه وشي ۔

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنۍ کتاب "سپېلني" چاپ کولو نو دا اُمید مې نهٔ ؤ چې پښتانهٔ رونړه خوښندې به زما د کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوښند و ډېره مننه کوم چې رونړو عموماً او خوښند و خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې چاره چاپ کوم چې رونړه خوښندې به د "پړوني" سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلني" سره کړې وه. او زهٔ به د دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلني" په لوستونکو کښې د خوښند و شمېر زیات ؤ او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري د خوښند و میانه و سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په کمې شمېر کښې خوښندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلني" د شاعرۍ په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - ځو ما دې رونړو ته دا دلیل وړاندې کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زیات مقصد له اهمیت ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زیات خیال نهٔ وُ ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دلیل نهٔ وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حل د "پړوني" په شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خیال ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګیله به ورکه شي "پړونے" هم زما غزلونو او نظمونو مجموعه ده - په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات ځاے کوي - نغرے او جارګے دي - او یا مې لُور، ځور، مور او زامن دي - په اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت سره ستائیلي یا کنځلي دي - ځو ستائنه په کښې زیاته او غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مینې له اهمیت ورکړے دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پېښور ګوهر یو نظم دے) "زهٔ غواړمه چې ټوله دنیا مینه مینه شي" چې د مینې پېغام هرچا ته اورسوم او د هر لوستونکي په زړهٔ کښې دَ مینې دا پېغام ځاے اونیسي -

د لوے خداے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به د "پړوني" سره هم دومره مینه اوکړي لکه چې د "سپېلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي اوکړي چې خپل دريم کتاب ،، ګلونه پاڼې پاڼې ،، هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې تاویږم له تا
خانه کعبه یې زاریږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وي
او د خوږ زړګي درمان مې ته وي

لکه ګل هسې غوړیږم په تا
د الله کورې تاویږم له تا

د الله کوره سودا مې ده ډیره
درنه تاویږم ګناه مې ده ډیره

لکه د شمعې ژړیږم په تا
د الله کورې تاویږم له تا

د الله کوره عزت دې ډیر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډیر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم پهٔ تا
د اللهٔ کور ئې تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته ددې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بیا بیا

چې هر چکر کښېنې ځارېږم لهٔ تا
د اللهٔ کور ئې تاوېږم لهٔ تا

ښار د مکّې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د اللهٔ کور ئې تاوېږم لهٔ تا

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

داسې راته ښکارې زړه مې بېل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې نېټې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي (صلی الله علیه وآله وسلم) دربار کښې لنډې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې ستړې کړې
داسې راته ښکاري تېرې ځم د دې جنتې نه نن
ځم د مدينې نه نن

ماوې چې نبي (صلی الله علیه وآله وسلم) به د زړهٔ حالونه وايمه
شپه ورځ به ښکيا يمه
زړهٔ مې ډېر خوږېږي چې زهٔ ځم پاکې روضې نه نن
ځم د مدينې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پیدا ئې
ته خواهش د بابا آدم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئې نعمت دے
ته ریشتیا چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لور ئې نو رحمت ئې
که ته خور ئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئې څوکیداره
د ښځو ئې ته غمخواره
هر بچې باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور پرې آبادېږي
مال او سر دې کهٔ زارېږي
تهٔ د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور ګل و ګلزار شي
چې ستا په کښې روزګار شي
تهٔ د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروې ته
خو نېك كور اباد وې ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د كور چې څه بامبېر وي
كه هر څومره په تا دېر وي
په خندا ئې ته ښكلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق كښې دَ انسان
خدائ ستا واخست امتحان
په رضا د خدائ رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې كار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره   د دنيا د هر پېغوره
هسې ولې وار خطا ئې   په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې د زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
دا لاښتګه اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو لــه تلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د ککو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - الوظو نه څومره خوند کړي

د امهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوه نهٔ شوم
په تشه پښته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که خو دي که کچه دي د هو الونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت خو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو ځل زړهٔ په تسلو اودهٔ کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی یک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستوری په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اودهٔ شو
ځُکه د درزارے ئې لږ کم دے راشه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چیل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه ورېږي ، د چیل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

"ادیر د امان په خوا کښې ، مونږه لوبې به کولې
نه په مونږ د چا "اواز وه ، نه زمونږ په چا څه کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې وې ولاړه
داجمات دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که ښاړه

هر یو کور کښې به ماما وه ، هر یو کور کښې به ببو وه
دا ټول کلے یو کور وه ، دا ټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر یو کس به سترګي نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څه مسله وه
مشران به ټول راټول شو ، دغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به يې ملامت کړه ، پوې به ئې دوئ په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه ، دشمني به پاتې نه شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به ئې کلي کښې خېل نوه
د حجرې تپوس به ئې اوکړو ، بيا به هلته کښې ميلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوږدے پاتې نه شي
که وي پيان اوکه شملې وي ، ميلمستيا دې ددهٔ اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کور ته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ اوکړئ ، څه پاخه کړئ څه توده کړئ
ګوري اوږدے پاتې نه شي ، زمونږ کلے به ئې خوښ نشي

نه کوربه خفه کېدلو ، نه ميلمه به شرمېدلو
ډېره مينه ډېر عزت وه ، د خلوص نه ډک الفت وه

نن مې بيا په زړهٔ ورېږي
د خپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړ کورونه وران شول

څهٔ بنګلې شوې خړ کورونه ، د ښخو خپنتو برجوسته
آ کچه لارې پخې شوې ، دهر چا بیلې کوټې شوې

دیو بل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
دهر چا شو جړ کاروته ، دهر چا شو بیل کورونه

نهٔ د ورور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور خپل عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، دهر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز د اسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
د خپل کلي خړ کورونه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږه مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه ئې موږ سره کوله
چې په موږه به ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به ئې زموږه حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب دپاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

مستان موږ به چاله څه تسلّي ورکړو
موږ خپله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کومه

څه پریشانه دي وختونه
څه پریشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج يې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا دمیني مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبرنۀ ئې

زۀ به تا لۀ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوږې ښۀ دے
زۀ ئې اوښکو سره ملګرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نه کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړه ئې زما مینه ئې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلې یم
هسې نه پرون پښانې را نشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دغمونو سره لوبې کوم
مړا وو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
د ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې دغمونو چې نور هیڅ نهٔ لری
داسې بختونو سره لوبې کوم

دخپل زړګی د تسلی دپاره
ستړو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانهٔ په تورو شپو کښې ممتاز
د زړهٔ زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

د استا دَرا تلو لارې کلکې ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وی نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غواړم بیا رباربانډې جرګې شي

زهٔ جواب در لېږې نکړم ، جانیه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې ځورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته ختړې نو ښکارېږې تې مه دلړې
پهٔ دې چېتو دېوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۵

راځه چې د مودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

دا ستا خفګان په ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا ته نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نه وایي راځه چې صلح او کړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ لیسې شي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له يوه نوې دنيا جوړه کړو
دې دنيا نه لرې يوه ښکلې دنيا جوړه کړو

دې دنيا کښې هيڅ نشته غمونو دې فکرونه دي
دې دنيا کښې هيڅ نشته دردونه تکليفونه دي

دلته مينه نشته حدائيکو خوشې هوسونه دي
دلته مينه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مينې اصليت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي ته به وې هېڅ و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له يوه نوې دنيا جوړه کړو
دې دنيا نه لرې يوه بېله دنيا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه د یو بل څنګ قربان شو
هلته کښې به مونږ د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائې کښې پیدا کړم
اې زما خوږه جانانه

خدائې د زړونو خبردار دې
ته د دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اې زما یاره نادانه

د حبونکړې لوږې بنهٔ دې
زهٔ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ څهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ ته فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

* ***

(c) ketabton.com: The Digital Library

40

ذړه مې هر وخت ډوبیږي
هیڅ علاج يې نه ښکاریږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې په څه سخته تیریږي

ناکړدې دې چې رایاد کړم
د باران په شانې ژاړم

د غمونو په ګرداب کښې
مې د ژوند کشتۍ تاویږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم د اسودا خرخیږي

ستا یادونه زما زړهٔ کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

تهٔ خبر نه یې جانیه
زما زړهٔ څوسره خوږیږي.

ممتان ټوله دنیا چاپېر کړه
یو همدرد یې پیدا نهٔ کړو

چې غمونه ترېنه واخلي
داسې څوک نهٔ پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان ته چې مغموم نه د تمغهٔ امتیاز په اخستو

د عقیدت پېرزوینې ـــــ (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر ځا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته یې کلی په وطن کښې
چې په ښه نامه یادیږې

که دې دور که دې تربور دے
ته د هر ځا پکاریږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

په دښتیا چې فرښته يې
ستا کښتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائې کښې ته ن یادشوې
په تا فضل دالله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زه غازي، شعیب ته گورم
خوشحالی نه په خندا دي

چې ضیاء مې هم کوشل شو
نعمتونه دالله دي

غازي، شعیب، ضیاء دزامنو نومونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر اوباسمه ډېر زهٔ
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسره هېر شی
په الله الله اخته شم

خوشحالی دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکرئیه

خوېندو روڼو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

تهٔ لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به تهٔ نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبرو ته ښګاه صبا غوږ غوږ شمه
تهٔ که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پردۍ قیصې

ما سره خوشبه ورځې د اغم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنایۍ قیصې

یو ځلے بیا مونږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه نوسور اور دے سرې لمبې دي زهٔ يې اوسومه
ما سره څو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

ن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رشتیا شوله
او به کړي ممتاز ته څو دَ مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کیږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو پُولو په لار کښې
ځنې هم وی اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار اونهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی دکرښو ځان لـه
یو جوړ شوی کتاب هم وي

د خدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عاجز ناداره
په تندی کښې محراب هم وي

توکل په الله اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

په دې دتکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې ډېره موده دېو په نامه ناسته وه - او بيا
بل ته ورترغاړه کړې شوه -   (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس د بل شومه
زه لکه کوډې د ادل بدل شومه

اوس وزه قسمت د لونو اوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زه په لوګي پټه لمبه شومه
زه چې د نصيب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو د واړه د خدای لاس کښې دي
ستړې د ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه ورځ د بېلې سخته وي
پاڼې پاڼې زړه لکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زړه د بل شومه

کرښې د قسمت ممتازه ورانیږي نه
شومه زړه واده خو په کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوانده شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خوچې دو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې ورشته نه مې خور شته

خوښدي رونه مې جدا دي
هغوی ټول دبل بل ځا دي

تصوّر کښي مې ګرځېږي
دبابا کور مې یادېږي

په خوبو نو کښي مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس دَ مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

———— ★ ————

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټاله به لالیه په یمو درشم
ټاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت ئې بختودئ ته
ستا کتو له زه به په بلو درشم

ماته ښخوانځه خبر ئې مه یادو
زه به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړوني کښې رابټ کړمه
زه به دې دیدن له په پړدو درشم

ټا سره ممتاز چې وعده کړې ده
ټاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بیلتون خورشه دا یٔ څخهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګیږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډیږي نه

راشه داختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رښا راشه
ښکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې داورې
ويمه چې رېبار دې حصاربږي نه

زه به دا ګيله درته بل وخت اوکړم
خدائيګو په کيلو څوک خوشحاليږي نه

ماسم د مابنامه اُوربل خور کړلو
راشه په تياره کښې څوک ښکاريږي نه

کله وې درځم او کله نه درځم
ښه شوه چې ممتاز لېونې کيږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

پهٔ لاره ځي ټوله رپيږي کنه
پېغله يواځې ده وېرېږي کنه

حيا نه ډکې سترګې سنهٔ او چټې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړهٔ دو رو
د روڼو خور ده بدنامېږي کنه

پهٔ سپينو ښځو يې بنګړي مزه که
دَ ګلو لخته ده ماتېږي کنه

پړونے يې تاؤ کړو له ځان نه ممتاز
کلی ده پاسنو کښې پټېږي کنه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د ګیلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما روزګار دے ځان په دې باندې لږ پوهې کړه ته
ما سره د خلقو د جرګو خبرې مکوه

اووایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د بوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما ځپل دے په نیمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما دسترګو نور دے
دا زما د ابسمه ذوئ دے

په آباد د بابا کور دے دا زما د مینې دور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې دور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
په دنیا مې د مور کور دے، دا زما د مینې دور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شو
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړه تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم تړې زړهٔ خفه شو د کلي نه پس کیله شو
چې بې وچې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تمېز کښې په داډه وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شیطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې د ے دغوښې څهٔ دکانې نه خوجوړنهٔ دے
ستا غمونو دل کړو ا ے لالیه نور د زورنهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندې زما زړهٔ ې زمامینه ې
څهٔ وا ې زړګیه زړهٔ مې تا نز خدائیګو تورنهٔ دے

کله چې مې یاد شې تړ مې اوښکې مې لهٔ سترګو ځې
ما به پهٔ دې پوې کړې ستا پهٔ مینه کښې خواورنهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ ې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانز دې کښې څهٔ پیغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مينې د دريو ټکو په قلار کښې يمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خوبست نه يمه خلاصه

د آسمان ستورو ته گورم، ستا په کتو به دوی پوهېږي
جانه څومره بختور دي، درته گوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تېرلے ستا زما مينه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ايښې ستا د مينې خېراتونه
ښه گزران په زما کېږي که يم ناسته که هم ملاسته

په سينه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

★★☆

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اختر ورځ

دا چې دې ځلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوانړه پهٔ واړه قربان کړې
شپه شو قدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زهٔ دا ده وم
که به کور کړ به بهر وه څومره ښه وه

ما پهٔ لپو به منګے راډکولو
دے چې ناست به پهٔ کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به ئې نیولے وه پهٔ مینه
څومره ښکلے مازیګر وه څومره ښه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څهٔ کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ ومه ستا په انتظار

هر څهٔ رقیب وائي زهٔ له تا کله صبرېږم
بس تهٔ مې د زړهٔ سرئ نور په چا نهٔ کړم اتبار

د مینې په یا غنچه کېنې مې یو ګل په تخته کړے
ایږدم به ځایه اوربل کېنې یا جوړوم به ترېنه هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستومانه کړه
یو تهٔ زما پکار ئې نور مې هیڅ نهٔ دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدایګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ ښکارېږي

د مستاز به څو مره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
زړهٔ مې تا پسې شوکېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نه وي
چې زړه دې پرې رغېږي - د آشنا کمې دې نه وي

د اکور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنیا کمې دې نه وي

باغونه سره ګلونه دې همېش تر و تازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

د ستورې د آسمان دې همېشه داسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نه وي

ما مه پرېږده یوا ځې اندېښنې رانه چاپېر شي
هر څو که خالق د پر وي - خو بس ستا کمې دې نه وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پړونې بدنام مه شه
که ځوانه که زړه وي - د حیا کمې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا گرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دډه لاړې
زهٔ پهٔ تا پسې گرځېږم

ما پهٔ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مینه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم گلونو ته پهٔ طمعه
دچمن مې ابیاري کړه

گل زما نصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مینه اوکړو
مرګ څو را روان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژړا او په یو بل پسې بیا روستو توپه څه
په ژوند به ټول یو ځائے شو دیدنونه به نسۀ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په یو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو کیلې به موږ وي زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول نسۀ کړو

د استاد زړۀ خبر چې زما د پاره مرګ وړۀ
زما پوهې کیله ده نو رجنګونه به په نسۀ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځائ شو د یو بل سره په مینه
ګیلې ماتې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیس ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د پخوانو خلقو به څنګه ښهٔ مثل وهٔ
اوبهٔ په ډانګ بېلېږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

تهٔ چې په سر لوپټه واچې ډېره ښهٔ ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ما ته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې کړ ځیږدې لکه حوره چې يې
چې سر دې پټ وي د ورخوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده څهٔ له ګورې ورته
په سر يې واچوؤ چې ښهٔ پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په څټه کښې اخلې وي بس
په دې خویونو به هر چا ته تهٔ درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خوښته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ماته دې په خط کښې خدائے خبر چې څه ليکلي دي
هيڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ويلي دي

که د ادې وي ليکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اوريدلي دي

ستا نصيحتونه زه پلو پورې تړل او ترم
ته چې راپه ياد شې ټول مې هغه وخت شيندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانيه کړې بل ځائے اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هيڅرې بيا رانشي
تا لپسې ممتان ډېرې سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ما ته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مه وړانــوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زه

لالیه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

~~~ ★★★ ~~~
~~~

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړهٔ په آئینه کښې تهٔ ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې تهٔ ئې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هـــرې لمحه کښې تهٔ ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تیروم
زما د زړهٔ هـــرې حصّه کښې تهٔ ئې

زما د مینې امتحان اخـــلې تهٔ
زما د ژوند هـــرې قیصه کښې تهٔ ئې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټه
چې رقیبانو نه پرده کښې تهٔ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حُسنې خلق

کینه ور دي ذوَر ور دي حُسنې خلق
ډېر په کبر په غرور دي حُسنې خلق

چې په وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
په دنیا کښې ځناور دي حُسنې خلق

چې دنیا څوک د عقبیٰ د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي حُسنې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي حُسنې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې بخلا کړه
چې لهٔ تا نه مَرَوَر دي حُسنې خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښته په سپرلي کښې ډېر ګلونه ښته دے
څو مې د پاره ډېر غمونه ښته دے

سپينې سپوږمۍ ځکه مېسګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه ښته دے

دخپل اوربل دا پېچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه ښته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه ښته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نه يې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه يې دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه يم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زه يې دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لار وي ټول عالم راته هم دا وائي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه يې لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما دَ سترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې تهٔ نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا وُمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس دمینې یو دنیا مې
په نظر کښې چوړ ولېده

تصوّر کښې مې لویو لے
په څنګل به مې ګرځو لې

په سختو او تکلیفو نو
راغلې تهٔ په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهاروونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائنات شنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر څوک دې رسېدمه

ستا زما تر مينځه ګله
څه عجيبه شان رشته وه

د فکرونو او سوچونو
يو عجيبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نه شي
چرته اوږدې پاتې نه شي

هسې نه وي خوب درغلے
چرته کټ نه يې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړه ښار
زه دې فکر کوم او تره

هسې نه بهرته لاړ شي
څه ضرر درته پېښ نه شي

زما زړه کښې وسوسې وي
زما دغه اندېښنې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته روس بنه عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سینه بیړه زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زویه خدای دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي ښځې پوئ شي
چې دنیا کښې بې اسرې شي

بیا د مور قبر ته ځارې
شپه او ورځ بیا داسې وائې

مورې تا پسې خفه یم
په دنیا یواځې زه یم

خو مور اوس دنیا نه لاړه
رابه نه شي بیا دوباره

ممتاز روس به خفګان څه کړې
په تیر وخت به ارمان څه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نسر دَ پاسه
بوج دا ښکو مې درنېږي

زهٔ د ځان نه خبر نهٔ یم
ستړې اوښکې مې څڅېږي

ستا دَ یئو ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سر نه
چې پهٔ زمکه راغورزېږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبر نهٔ شو

ا' زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د باران شپه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لړ په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمیږي رو رو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

وېم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د بې اِعتبار کولو
ځکه نو هرخوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښهٔ اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشرکش ته سلام کوې

نهٔ دې پهٔ دولت او نهٔ عزت کم شي
تهٔ چې پهٔ خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرچې تهٔ پهٔ مزکه خو آسمان ې تهٔ
تهٔ چې د پردي خپل احترام کوې

تهٔ به د هر چا زړهٔ کښې او سېږې تل
تهٔ چې ښهٔ خصلت پهٔ هر مقام کوې

زهٔ ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
تهٔ خو نصیحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ليمو باندي راواوړي
په ننګو اوښکې خوړې شي

په ګوړوان باران باران شي
په څولسه کښې يې راتوې شي

د زړګي په غم ښادۍ کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بې واره
په ژړا به کله سرې شي

دا نمکينې اوښکې ګودم
ترمې ترمې راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړه غم پټ دے ساتلے
دوئ به څه تودې تودې شي

زه خو هر چا سته دا وایم
زما هیڅ غموسته نشته

نو بیا زړه مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړه په رنځ اخته شوم
نو زه پوې شوم چې څه چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه کیسلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن را شه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه دَ رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
را شه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمنځه، د رقیب هیڅ وڅهٔ کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته دَ بیلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې دَ ورځې، او دَ شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لالیه دروغژنه شوه
لاړ د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص باندې درغلې وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګرون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نه زما زارې نه مې منت منې
مینه دې لالیه کبرژنه شوه

ته نو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه نو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونې وایه پهٔ کوم خیال یې تهٔ
خاندې خوشحالیږې، د بابا د کور مشال یې تهٔ

تهٔ چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې تهٔ
تهٔ ښائسته کونتره یې، ناسته پهٔ دېوال یې تهٔ

ستا طلبګاران خو جونې، هر ځای یې ستا پهٔ طمعه دي
ځان نه خبر نهٔ یې چې راګیره پهٔ کوم جال یې تهٔ

تهٔ د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې تهٔ
تهٔ د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې تهٔ

تا دَ بابا کور پهٔ خپل هنر باندې دنیا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې تهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ غیرت د دونو د بابا د سر شمله يې تهٔ
چرې سپکه مهٔ شې پهٔ رشتیا قیمتي لال يې تهٔ

تهٔ د پردي کور يې مور دې هر وخت پریشانه وي
تهٔ کهٔ پهٔ کودر يې یا ولاړه په دیوال يې تهٔ

څهٔ اوکړمه لورې داد خدائے او رسول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه في الحال يې تهٔ

تهٔ به شې واده زهٔ به دې کور کښې سودائي شمه
کړم حم به تول کور کښې چې به لورې په خبر حال يې تهٔ

تخت خو به زهٔ درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړي
شپه او ورځ مې خدائے ته ممتاز دغه بس يو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمځنه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
دَ سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده يې وه د راتلو ځکه زۀ وم په انتظار
يو زۀ وَمه پرېشانه يو زړګے دَه په درزار

ځان سره تکیا وَم هم کړل هم مې دبېل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

درېره اوږده شپه وه په هیڅ رنګ نه تېرېدله
يوه يوه لمحه تکه د کال به تېرېدله

زړګے مې په درزا شو څه کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوشبو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اور که وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې شمه بې ځانه غوندې ډمه
زړه مې بې لوظه باندې حیرانه غوندې ډمه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګی وه بنا قرار
حیرانه وم چې څنګه به زړګی شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرقېدل
ورې ورې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به يې کتل نزدې نزدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې کړې چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې ډېتنګ غوندې ددې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو خې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څهٔ خبر یٔ
اے ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څهٔ خبر یٔ

سره شوه په خندا او راته شوه دا سې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصّه لهٔ ما نه

زهٔ هم په زړګي کښې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زهٔ هم یو آرزو او تمنّا د تا په شان لرم

ستا کهٔ په زړګوټي مسیدلي پرهرونه دي
زما هم دادي زړهٔ باندې یو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غرونه نړولي دي
ما هم انتظار کښې د پر عمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې ډېرې شپې شوګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مُسېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه ترې خفه شوې مروره ترېنه تللې يم
دې دنيا نه لرې ډېره بره ترېنه تللې يم

چې زړه مې صبر نه شو آخر بيا ورله راغلې يم
اېښې ماته کوړې دا دې بيا ورله راغلې يم

خو بېت يې د راتلو نه دے نو نه راځې آشنا
خدايګو چې د دې نه پس به څه راځې آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دي
مه ژړا تو ه غم دې د اغمونه دې هم بس دي

په دې کېنې يو نرې غونډې چپه دعوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې را باندې راغله

او زړه چې شوم اوده نو د غمونو نه شوم خلاصه
ډېره ومه ستړې د فکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راويښه لوستومانړ غونډې ومه
دے خپل سوي قسمت ته زړه حېرانتر غونډې ومه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

تهٔ چې جدا زما نه کرځې دا به څهٔ شي
جانانه ښهٔ به نهٔ شي که زهٔ درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې لهٔ تا یمه شمکوره

ستا پهٔ لیدو مې د زړهٔ کلی خوره شي
جانانه ښهٔ به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کرځې جدا وے

ستا پهٔ جفا باندې مې دیر زړګے خفه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړې زمانه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نزدې شه
غم مې شي لرې په دې پوې شه

ته ماله راشه چې داغیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړهٔ مې ژړېږي
بې تا، نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نهٔ شي
بېلتون مې آولي په زړهٔ غشي

دا بې لستا مې جانه زړهٔ کله صبرېږي
بې تا نهٔ قرارېږي لالیه کور ته راشه

ستا جداۍ ده ډېره گرانه
دنیا په ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه باران غونډې مې اوښکې راڅڅیږي
بې تا نه قلاریږي لالیه کورته راشه

ستا د راتلو به څه حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندې کیږي
بې تا نه قلاریږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پټې دې کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره دهٔ چې تاوېږي
بس یو پټې دې کمېږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیروي پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کیږي
بس یو پښتې دې کمیږي

په چا بنهٔ وختونه راشي
ستول غمونه ترې په شاشي

په هر څهٔ الله پوهیږي
بس یو پښتې دې کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار که.
غم د هر چا په ځان بار که

خدای په دغه خوشحالیږي
بس یو پښتې دې کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوئے کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) دا دګېرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت ټکرې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت ټکرې

اے د فضا زلمیه تۀ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه تۀ د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په دښتیا ښکاری ، زړه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څنګ له یې
دا غلے پیلے غوندې ، دا سې ناراست څه له یې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تور زنه زویه ، دا سې خاموش ولې یې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوے یې کنې
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوے یې کنې

اوس خو د پښو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته، بره ختلې شې ته
پاس د هوا له پړدو، لر بر وتلې شې ته

اوس ته آزادۍ ښکاره، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي، هر څه آزاد کولې شې
خو که خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته، وزر نه کار واخله
د پاس فضا او وینه، نظر نه کار واخله

اې د فضا ښکارې، لاندې ښکړو ته ګورې؟
اې د شاهین بچیه، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه تپوس خو نه یې، ستا نوم شاهین دې ګورې
دا د شاهین د پاره، د پرلوې توهین دې ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا را یاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن دَ خدائے د کورنه ځان لوګے کړه تهٔ
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانهٔ شي
خلاصه به د غم ډېره فریاده شې

زهٔ د زړهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان ډېر مومن په زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتان جوړ اوس ویخمر لهٔ خوایه شوې

★

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور يمه
دکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور يمه
زهٔ د مېنې پښکله خو دښمن د پاره اور يمه
زهٔ يم پښتنه لوڅې لهٔ پښتون دور يمه

دا زما پښتون روکې خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غيرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسېدلے دے
دا چې پهٔ عزت باندې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بيا تر کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بيا مخې خوځېږي نه
دے د همت توره ده پهٔ يو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصيبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود د خپلو مټو لوئ طاقت کښې
دے د نور پرونې د آسمان نه هم اوچت کښې
دے د پردي د مور عزت د خپلې مور عـزت کښې
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښې

دے چې څه وخت ځوان وي نو محفل به د جرو وي دے
څه وخت چې بوډا شي نو بیا مشر د جرګو وي دے
د حق سره منکر ے هم د خپلو د پردو وي دے
دے د اسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کارونه ئې ښه دي خو یو دائې بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بیا دے لوئې مصیبت دے
نو بیا نه بخلا کیږي په جرګو نه په منت دے
هر څه په سین لاهو کړي په یو دم په یو ساعت دے

دے پښتون د وکې ته زه بس دومره نصیحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زه درته منت کوم
بیا به زه قیصې دې په مرځائې د شجاعت کوم
زه ممتاز به فخر دوره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څهٔ کېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

پهٔ دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د هر چا پهٔ ځان بار کړه

خدائے پهٔ دغه خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او پهٔ دې ئې دے پوهٔ کړے

پهٔ نیکۍ خدائے خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

ممتاز هر چا سره ښهٔ کړه
دا توښه د عقبیٰ او کړه

دا به هلته پکار دیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے د اسمان ستورو پهٔ جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

خنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اوري نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
ما نه ځو دې خپله قصه هېره کړه

روش ځو به خبرې هر ځائے کیږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا ځو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تر ډېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کؤم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما وئیل په مرګ به جدا کیږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیا تُسته پسینه سپوږمۍ ده

دا ټن زما د پاره پروَن نه ډېر بهتر دے
لاله مې څوا کښې ناست دے نری نخه سیلۍ ده

دنیا نه نا خبره هرڅا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

دګل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي دګلانو تیارهٔ کهٔ ترو ږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوږه ښکلي شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده خوشحالېږه د غم ورو ستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دکبر انتها ده ته پوهٔ نهٔ یٔ
د قصه بېګا صبا ده ته پوهٔ نهٔ یٔ

مال دولت خو د لاس خیرې دے ځان پوهٔ کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهٔ نهٔ یٔ

محبت خو څوک په زور کولے نهٔ شي
د خبرې د رضا ده ته پوهٔ نهٔ یٔ

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځائے کښې ګلیا یې ته پوهٔ نهٔ یٔ

د خپل زړهٔ علاج دې اوکړه ته خپله
ممتاز ولې لاپروا یٔ ته پوهٔ نهٔ یٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سېل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته ودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل تپوسنه

خو یو کس د ګلو خوا کښې
ګرځېده په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شیدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه د کي

کله پا نې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ داسې روان دے
لپونے د بیابان دے

ناګهانه داسې غبرګ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا تهٔ څهٔ رنګې بد بخت يې
ګل شوکے د هرې لخښتې

ما د زړهٔ وینې ورکوې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن خو د هر چا دے
هسې نه يو زمونږ ستا دے

د مالې په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تور سري چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلي
څهرې لا هغسې تازه دي

کیله خو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کو مه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت خو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا خو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېرومه

هر څو کهٔ زړهٔ ډاډه کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روڼت غم دے
دا به څنګه زهٔ سر کومه

د ځان ژړا خو نهٔ کړم
دې چې ته خفه کيږم

تهٔ صبر خدايه ورکړې
دوئ به څنګه ګذارا کومه

ما د طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روښ څهٔ روا يمه خدايه
چې د څهٔ طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نهٔ پوهيږم

د زړهٔ زور مې روبهٔ شو
نور طاقت به پيدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تيروکښې شومه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډډه اوځم
ځان به کوم خواته رسومه

د ژوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې اوده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پر ښېښې یا غېچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هرڅهٔ تهٔ مالک ئې
خدایه تاته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څه وائي زړه تا نه نه صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کوم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ابدم به ئې په اور بل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه ځار شم موري
ستا دعاګانو باندې بار شوم موري

تا چې په څهٔ خوارو لوئے کړے یم څهٔ ویلے نشم
دا ستا احسان زهٔ په دنیا کښې خلاصولے نهٔ شم

زهٔ چې پیدا شوم نو په هیڅ نهٔ پوهیدمه موري
داسې نادان وم چې به هسې ژړیدمه موري

په څهٔ خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زهٔ
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهٔ کړمه زهٔ

تهٔ به وې ویښه ولې زهٔ دې اوده کولم موري
په پستو لاسو به دې زهٔ ورو ورو تپولم موري

په زرو قربان به دې د بدو منع کولم موري
ځان دې کړولو ولې زهٔ دې آبادولم موري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ما سره کولو
زه به پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوځ شوم زلمی شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

ما نه به دا سې کار نه کیږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه دا سې حفاظت کومه
زه مقابله به د دشمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دشمن بره کتلی نه شي
پښې به يې ماتې کړمه دلته به راتللی نه شي

زه د مستاز په پاکې غیږې دا سوګند کومه
دغه مې لوظ د غه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

121

دَ ژوند په دې کتاب کښې تخنبه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پانه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هر یوې پانه کښې جُدا دَغم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

دا دې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کیږي
زهٔ لا په مهٔ لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ څو رمه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کیږدم

زما توره نصیبه په رشتیا د غم نه ډک ئې
زهٔ څهٔ ستا بېر اوس او کومه په چل ئې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې ده هر چا نه زه پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زه ئې زړه پورې ګڼومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څه اورګومه

لالیه مهربانه ته جدا مه شې له مانه
دا ستا د راتلو لاره په ښو زړه جارو کومه

ته راشه د زړه سره د هیچا نه مه کوه ویره
په طمعه درته ناستړیم په زنه خال لګومه

ممتاز نو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زه ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

په هر طرف چې ځې نو زه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده یوا ځې زه به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زه ژوندون هېڅ و په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وائې چې زه پاتې تر سبا شم

رقیب زمونږ تر مینځه د نفرت لاړې تو کړي
د هر څه به صفا شي خو که زه درنه بخلا شم

برباده زندګي ده، هېڅ په چل ئې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوارکړي
خو ته دې نیت صفا کړه چې زه پوهه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکليفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنيا په فريبونو

د سبا په طمعه ناسته، د ماښام تيارهٔ لا نهٔ ېره
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فريادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې تهٔ څهٔ رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا د خدائ رضا يم خو دَ صبر سوال ترې کړمه
خدايه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فريادونو

د بنده طاقت ته ګورې، امتحان يې هومره اخلي
خدايه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library